

nik, ki je začetek njegovega učiteljevanja segal v temno dobo odvisnosti in tlačanstva, a ki je njegove zadnje dni obsijalo prvo svetlikanje zore boljših časov. K začetku tega prerodenja je priložil tudi on svoj delež. Zakaj, ako je kje obupavala mlada moč, jo je ojačila vnema njegove izpodbudne besede. Pogled na mladega starca je vplival vedno ugodno, ker je zbujal vero v lastno moč.

Da, bil je popolnoma naš! In tega ni mogel lepše dokazati, nego je dokazal s poslednjo svojo voljo. Ko smo v preteklih počitnicah v Belgradu proslavljali spomin največjega dobrotnika srbskega učiteljstva, Gavrilovića, sem se s ponosom spominjal njega, ki je naš Gavrilović, prvi in doslej edini mecen slovenskega učiteljstva. Kar je prigospodaril in privarčeval, je bilo določeno nam. Ko je sklepal svoje račune, smo mu bili v mislih mi; zadnji vzdih blage duše je bil njegov poslednji pozdrav, poslan prijateljem in tovarišem: Vse je vaše, ker ste moji vsi, ki delate in trpite brez priznanja in plačila.

Ne bilo bi bogatejšega stanu od našega, ako bi učiteljstvu kaj koristile same obljube in besede. Ljubezen, ki jo zagotavlja beseda, mora izpričati dejanje, potem je resnična. In taka ljubezen je živela v njem, ki počiva pod to grudo. A ta plemeniti mož je vzrastel v našem stanu, dali smo si ga takorekoč sami. Ni nam ga dala domovina, ker ne vedo ceniti in plačevati kulturnega dela. Mi pa lahko s ponosom pokažemo na ta nagrobni kamen, poudarjajoč, da je postavljen v čast njemu, ki nas je ljubil v dejanjih! Kamen razpade. Ne razpade pa spomenik, ki so si ga njegova plemenita dejanja zgradila v naših srcih. In zatorej ostane neminljiv spomin nanj, ki je naš dobrotnik in vsemu narodu zgled, kakšna bodi daritev življenja!

Po govoru so zapeli peveci-učitelji „Nad zvezdami“. Kamen in grob sta bila okrašena s cveticami, venci in lučmi.

Spomenik je napravljen iz črnega mramorja in ima ta-le napis:

JOSIP TRAVEN

vpok. nadučitelj v Naklem.

* 27./III. 1839, † 30./III. 1906.

Kar blagega je v duši bilo
in kar je bila tvoja last,
vse nam sroč je naklonilo,
da stanu bo v pomoč in čast.
V vek tvoje bo ime slovelo,
kot vzor kreposti v nas živelo.

kranjskega stališča. Govorila sta tako visošo novoslovenščino, da bi ju na Koroškem gotovo smatrali vsi železniški uslužbenci za prava pristna Moskovita.

In imenitno sta izhajala. Posebno tovariš T. je slavil pravo slavje v svoji trdovratnosti in menda je govoril v samih Kettejevih verzih, ker je imel vedno toliko poslušalk okrog sebe. —

Hrana v Belgradu je pač dvojna. Tu se lahko dobi francosko, oziroma nemško kuhinjo, a po vseh gostilnicah prevladuje srbska kuhinja.

Mnogo je narodnih jedil, ki so jako okusna, a naš želodec se mora privaditi šele preobilici porabljene paprike. Srbska narodna jed — mesna namreč — ne more nikakor pogrešati paprike, ker to je menda tak običaj.

Pijača pa ne igra v Belgradu in sploh na Srbskem nobene vloge. Gostilnice nimajo nikake policijske ure, zakaj priznано je, da se Srb nikoli ne opije, in verodostojne priče so nam pravile, da se ne vidi v Belgradu nikdar nobenega pijanega Srba. Ako se komu časih malo noge mešajo, je to gotovo tujec.

(Dalje.)

Novo učilo.

Za uspešno učenje je treba predmetov, učil. Stvari, ki učence obdajajo vsepovsod, so jim docela tuje. Morda jih poznajo po imenu, in to je tudi vse. Najnavadnejše, vsakdanje predmete je treba nositi v šolo, da se seznanijo z njih lastnostmi, da vedo, čemu so.

Kake težave, koliko neprilik nam provzročijo stvari, o katerih nam je govoriti v šoli, v višjih oddelkih in razredih, posebno pa v ponavljalni šoli; pa jih nimamo pri rokah.

„Umetna gnojila“ — ta napis vidiš po trgovinah, ga bereš malone po vseh časopisih. Kmetovalec potrebuje ta gnojila, rabi jih vrtnar, vinogradnik, da celo vsaka gospodična, ki se peča s cveticami.

Tudi v šoli je treba izpregovoriti nekaj o teh kemikalijah, povedati, kako in kdaj naj se s pridom uporabljajo. Kolikokrat iščejo ravno starši pri nas učiteljih sveta o tej zadevi, prosijo, da jim naročimo potrebnih gnojil.

Ali bi ne bilo umestno, da imamo v šoli zbirko najraznovrstnejših umetnih gnojil, da pokažemo in poučimo učence, izpodbudimo starše!

Ker je jesenski čas za nakup teh gnojil najpripravnější, sem pisal v Ljubljano tajništvu c. kr. kmetijske družbe, bi li ne mogla ona preskrbeti za tukajšnjo šolo vsa ona umetna gnojila, ki so vredna naročila.

Postrežljivi in ljubeznivi vodja te družbe, g. Pirc, pa mi piše: „Sprožite v šolskih krogih misel, da priredimo kakih 100 do 200 zbirke umetnih gnojil v steklenicah s primernimi napisi proti povrnitvi neznatnih stroškov za steklenice. Gnojila nam dajo v to svrhu tvornice zastonj!“

Neutrudni naš tovariš, prisednik c. kr. kmetijski družbi, nadučitelj g. Žirovnik Janko, vem, da ukrene vse možno, da dobimo v kratkem prepotrebno zbirko. Tovariši voditelji naj pa malo posegečejo gg. predsednike kr. šol. svetov, in ti gotovo ne odreko novčne podpore.*)

Priporočal bi, naj vsa šolska vodstva, osobito ona večrazredna, pišejo tajništvu c. kr. kmetijske družbe v Ljubljano, da so pripravljene vzeti tako zbirko.

Na noge, tovariši! Ljudstvu bo pomagano. Jedli boimo boljše meso, pili mastnejše mleko, čebele bodo srkale najfinejši med! Dežela obljubljen, kje si?! Nadučitelj M. Vrbič.

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Slovenska Šolska Matica. Odbor „Slovenske Šolske Matice“ je imel dne 28. oktobra 1906 ob 10. uri dopoldne svojo sejo v konferenčni sobi c. kr. I. državne gimnazije v Ljubljani.

Navzočni: predsednik Henrik Schreiner in odborniki: dr. Janko Bezjak, Viktor Bežek, Jakob Dimnik, Franc Gabršek, Franc Hubad, Andrej Senekovič in Alojzij Strmšek, dalje društvena urednika: dr. Fran Ilešič in dr. Josip Tomišek.

I. Predsednik otvarja sejo in pozdravlja navzočne.

II. Tajnik Fr. Gabršek prebere zapisnik zadnje odborove seje z dne 22. aprila 1906, ki se odobri.

Predsednik pripomni, da pri letošnjem občnem zboru „Zaveze“ v Šoštanjju zato ni predaval, ker so imeli dnevni red že poprej določen.

III. Tajnik poroča o vlogah, ki so se rešile kurentnim potom, in o zahvalah za podarjene društvene knjige, kar se vzame na znanje.

*) Ta nasvet je vreden vsega uvaževanja in ga najtopleje priporočamo.

Uredništvo.

IV. Predsednik naznani, da je sprožil pri odboru „Društva slovenskih profesorjev“ vprašanje o vzajemnem delovanju tega društva s „Slovensko Šolsko Matico“. Nato je prejelo naše društvo od „Društva slovenskih profesorjev“ dopis z dne 18. oktobra 1906, št. 26, s katerim se vpraša „Slovensko Šolsko Matico“, ali bi hotela skupno z imenovanim društvom izdajati: a) popularno-znanstveno knjižnico in b) komentirane šolske klasike.

Sklene se: 1. „Slovenska Šolska Matica“ prevzame izdajanje popularno-znanstvene knjižnice kot društvene knjige, in sicer začetkoma vsako leto po 1 zvezek. „Društvo slovenskih profesorjev“ se naprosi, da preskrbi rokopis do konca julija vsakega leta in da prevzame redakcijo.

2. Za določitev vsebine se nasvetuje poseben odsek, obstoječ iz 3 članov „Slovenske Šolske Matice“ in 3 članov „Društva slovenskih profesorjev“. Za člane „Slovenske Šolske Matice“ se določijo gg. H. Schreiner, dr. J. Bezjak in dr. Jos. Tominšek.

3. „Slovenska Šolska Matica“ prevzame založništvo komentiranih šolskih klasikov, njih redakcijo pa „Društvo slovenskih profesorjev“.

4. Ti klasiki se bodo prodajali članom „Slovenske Šolske Matice“ za polovično tržno ceno.

V. „Bralnemu društvu“ v Skocijanu na Koroškem se podari na njegovo prošnjo po 1 iztis dozdej izdanih snopičev „Zgodovinske učne snovi“.

C. kr. vseučiliški knjižnici na Dunaju se podari 1 iztis vseh dozdanjih društvenih knjig, kolikor jih je še na razpolago; zanj pa se povabi knjižnica, da pristopi k društvu kot član.

VI. Na dopis pripravljalnega odseka za prireditve slovanske razstave v Pragi l. 1910. se sklene, da „Slovenska Šolska Matica“ načelno soglaša z nameravano razstavo l. 1910. Ako žele, prevzame Matica koncentracijo vsega pedagoško-slovstvenega delovanja slovenskega, da se tako poda celotna slika na tem polju. V ta namen bi posredovala Matica udeležbo vseh slovenskih pedagoških časopisov, mladinskih spisov itd.

VII. Zaradi zamenjavanja društvenih publikacij z drugimi pedagoškimi in znanstvenimi društvi in časniki se sklene, da sestavi tajnik do prihodnje odborove seje seznamek dotičnih društev in časnikov, da potem odborniki osebno posredujejo pri odbornikih dotičnih društev itd. tako zameno.

VIII. Naprositi je dosedanega poverjenika J. Ciperleta na Dunaju, da obdrži poverjenišvo še nadalje ali da nasvetuje drugega.

IX. Blagajnik A. Senekovič poroča o blagajniškem stanju: Do vštetege števila 926 je plačalo po 4 K . 732 članov po 2 K . . . . . 54 „

	skupaj . 786 članov.
Dohodki	5016 K 50 h
stroški	657 „ 83 „
	Aktiva . 4358 K 67 h.

Spominski listi kažejo dobička 154 K 63 h, „Navodilo“ k Črnivčevi I. Bačunici deficita 300 K 99 h.

Ustanovnina znaša 1857 K 50 h.

„Hrv. pedagoško-književni zbor“ šteje doslej 84 članov.

X. Uredniki poročajo, kako daleč je napredoval tisk letošnjih društvenih knjig:

1. „Metodike slovenskega učnega jezika“ je v „Učiteljski tiskarni“ dovršenih 6 pol, ostale 4 pole se dovrše v kratkem. Predsednik naznani, da je odredil, da se tiska ta knjiga v 3000 iztisih, kar se odobri.

2. „Metodika petja“ se bo začela tiskati v „Učiteljski tiskarni“ z novembrom t. l.

3. „Nazorni nauk“, 2. snopič, je že dotiskan v „Hribarjevi tiskarni“.

4. „Zgodovinsko učno snov“, 6. snopič, bo dovršil A. Slatnar v Kamniku do 20. novembra t. l.

5. „Pedagoški Letopis“, VI. zvezek, bo v Blaznikovi tiskarni pravočasno dovršen.

XI. Tretji občni zbor „Slovenske Šolske Matice“ bo v četrtek, dne 27. decembra 1906 ob 3. uri popoldne v „Mestnem domu“ v Ljubljani po dnevnem redu, ki ga priobčujemo na uvodnem mestu.

Štajersko.

Odbor kozjanskega učiteljskega društva naznanja, da bo v svrhu prireditve petindvajsetletnice tega društva skupna vaja za moški in mešani zbor dne 11. t. m. ob 2. uri popoldne v šolskem poslopju v Kozjem. P. n. pevke in peveci se nujno prosijo, da se udeležijo vaje polnoštevilno in da prineso note s seboj.

Odbor.

Šmarsko rogaško učiteljsko društvo zboruje v nedeljo, 18. dne t. m., ob 1. uri popoldne v Šmarju. Vzporod: Zapisnik in dopisi. Šola v boju proti alkoholizmu. Iz šolske prakse — žreb. Iz vprašalne skrinjice. Slučajnosti.

Naj nas to zborovanje po dolgem odmoru zbere zopet polnoštevilno.

Strmšek.

Goriško.

Iz Tolmina nam poročajo: Po sklepu občnega zborovanja „Tolminskega učiteljskega društva“ smo se zbrali na poziv za to odločenega tovariša g. Kašee dne 14. oktobra t. l. pri sv. Luciji k ustanovnemu zborovanju „Podružnice tolminskega učiteljskega društva za sodni okraj Tolmin“. V stranskem salonu učitelstvu jako naklonjenega gostilničarja g. Mikuža otvori točno ob 1. popoldne tovariš in predsednik „Tolminskega učiteljskega društva“ g. Mat. Kenda zborovanje, veseleč se skoraj polnoštevilne udeležbe.

Po daljšem skupnem posvetovanju smo ustanovili podružnico v smislu društvenih pravil. V podružnični odbor so voljeni soglasno gg.: Ferd. Jelinčič načelnikom, Jos. Prijatelj njegovim namestnikom, Mat. Mikuž tajnikom, Ljudmila Grželj blagajničarici in Rafaela Gomišček odbornici; namestnikom pa gg. Viktor Vuga in Jos. Tavš.

Seme je torej vsejano, le čvrsto mu prilivajmo in skrbno ga negujmo, da se bo krepko razvijalo ter nam obrodilo zaželeni sad.

Po zborovanju je padla marsikatera krepka beseda in pameten nasvet v prid boljše naše organizacije. Eden izmed teh je, da se vsaj prvi četrtek v mesecu snidemo v svrhu tesnejšega medsebojnega obveščanja, spoznanja in v dobrobit boljše stanovske zavednosti, in sicer pri sv. Luciji, ki je kraj kot nalašč za to. To nam sedaj tudi ne bo delalo posebnih težav, ker imamo v okraju železnico, tako da se udeležijo teh sestankov lahko vsak tudi iz najoddaljenejšega kota.

Drugi nasvet in krvava potreba je ustanovitev učiteljskega pevskega zbora v prvi vrsti za sodni okraj Tolmin. Vabljeni pa so tem potom k pristopu tudi častiti tovariši in tovarišice iz drugih sodnih okrajev, le javiti morajo svoj pristop in glas podružničnemu načelniku, kateri jim drage volje preskrbi v to potrebne glaske, da se morejo pripraviti doma za glavne vaje, ki bodo po potrebi. Posebno tovariši kolesarji bi se teh vaj prav lahko udeleževali tudi iz drugih sodnih okrajev. Na ta način pridemo prav lahko v okom žalibog opravičenemu očitjanju, da se nas zbere ob času uradne skupščine do 60 skupaj, a ne moremo zapeti niti najpreprostejše narodne pesmi.

Priglasite se torej v čim večjem številu, saj lepo petje bo le nam v čast in ponos. Železnica je nas odprla zunanjemu svetu in svet nam. Treba bo misliti tudi na kak koncert. — Torej z požrtvovalnostjo na delo!*)

Učiteljsko društvo za sežanski šolski okraj je zborovalo 18. pret. mes. v Dutovljah. Udeležba bila je nenavadno mnogobrojna, poleg tega pa je bilo še nekaj vrlih tovarišic in tovarišev iz goriškega okraja in tržaške okolice. Le-ti so s svojo požrtvovalnostjo dali lep zgled oni mali peščici kolegov in kolegij nemarnežev, ki redno brez opravičenega vzroka opuščajo naša zborovanja. Ta posnemanja vreden zgled naših vrlih sosedov bodi pa tudi v sramoto vsem tovarišem in tovarišicam v okraju, ki še dosedaj ne uvidevajo velikega pomena naših društev ter niso niti člani svojega stanovskega društva. Takove pijavke se kaj rade maste ob žuljih svojih marljivih in neumornih tovarišev, katerih nevredni tovariši so.

Nič napačnega, menim, da bi ne bilo, ko bi se imena takovih parasitov javno razglasila.

Pri otvoritvi zborovanja priporoča predsednik med drugim društenikom, da kaj pridno podpirajo stanovska podvzvetja in to

*) Nas tako živahno gibanje srčno veseli in se radujemo take agilnosti. Želimo ji mnogo uspeha in mnogo — posnemanja. Uredništvo.

posebno učiteljsko tiskarno. Prisotne obvešča tudi o sklepu „Zaveze“, da je prispevati odslej zanjo po 1 K od osebe, kar so prisotni vzeli z odobrenjem v zunanje. Slednjic pozdravlja predsednik mile goste. (Živio-klici.)

Takoj po overovljenju zapisnika zadnjega zborovanja nam je poročal v vrlo lepi in interesantni obliki nadzornik g. M. Kante, o novem šolskem in učnem redu.

Poročilo je bilo jako temeljito. Iz njega je bilo razvidno, da nam novi učni red ne nuja, žal, nikakovih posebnih olajšav, pač pa nova — bremena.

Je pač vedno ta nesrečna vlada na dnevnem redu, ki zna tako lepo ukazovati, ali kadar je treba učiteljstvu kruha, takrat je gluha in noče niti vedeti, da sploh eksistuje kakova uboga učiteljska para v državi.

Nam so sicer plače regulirane po sedanjih draginskih razmerah, ali to so storili naši, z itak neznosnimi davki in dokladami obloženi okrajji, ne pa ona vlada, ki nam zna tako lepo diktirati pri zeleni mizi.

Kadar se glase prošnje za šole, in to posebno slovenske, je vedno preuboga, le za miroljubne, neumorno delavne razgrajče proti šoli okolo „Slovenca“ itd. ni preuboga.

Na to je nastopil s svojim poročilom „Učiteljstvo“ tovariš g. Ant. Mervič.

Referat je bil tako zanimiv, da so ga udeleženci poslušali z največjo pozornostjo. Videlo se je, da je čital mnogim navzočim to kar iz srea.

V precej sarkastični, a vendar primerni obliki nam je povedal marsikatero resnico, tihočo se našega stanu. Četudi je poročilo trajalo nad 1 uro, vendar ni to nič motilo pozornosti poslušalcev.

Zadnja točka, eventualni predlogi, je izostala, ker smo se z referati nepričakovano zakasnili, zato je predsednik zaključil zborovanje v nadi, da se v kratkem zopet sestanemo v vsaj enakem številu kot danes, da tako pokažemo javnosti, kako lepo napreduje naše društvo v zadnjem času.

Književnost in umetnost.

„Zvonček“ prijavlja v 11. številki to-le vsebino: 1. Na Vernih duš dan. Josip Vandot. Pesem. — 2. Junak. C. Golar. Pesem. — 3. Kužek. E. Gangl. Pesem s podobo v barvotisku. — 4. Ubogi Peterček. Borisov. Povest. — 5. Iz kraljestva živali. Mara Ivanovna Tavčarjeva. Basen. — 6. Gos in palček. Mara Ivanovna Tavčarjeva. Basen. — 7. Povodni konj. Lad. Ogorek. Popis s podobo. — 8. Na jelena! Andrej Rapč. Povest. — 9. Dobil je kolač. Ivo Blažič. Povest. — 10. Gospodinja Ivanka. E. Gangl. Povest s podobo. — 11. Labodi. Osojski. Pesem. — 12. Igrišče. I. B. Zabavni spis s podobo. — 13. Zajčja šola. Podoba v barvotisku. — 14. Izgubljeni sin. Juraj Pongrac. Povest. — 15. Pouk in zabava. Zastavica v podobah. Fr. Rojec. — Zajčja šola. — Kavovec. — Železnice na Kranjskem. — Bajkalsko jezero. — Kunci v Avstraliji. — Koliko psov je na svetu. — Vrednost železnic vsega sveta. — Nazaj v planinski raj! V. Krek. Uglasbena pesem. — Rešitev.

Politiški pregled.

* **Avstrija in Italija.** Resni italijanski listi pišejo, da bo naloga novega avstrijskega ministra za zunanje zadeve ta, da zabrani vmešavanje Nemčije v avstrijsko-italijanske razmere. Ako pa si misli Avstrija osvojiti del Balkana, potem stopi v veljavo tista določba trozvezne pogodbe, ki v takem slučaju zagotavlja Italiji primerno kompenzacijo. Uradna „Tribuna“ pravi o Aerenthalu, da bo še bolj gojil prijateljstvo do Italije kot njegov prednik.

* **Novi brambovski minister** je podmaršal Julij Latscher, doslej poveljnik 9. voja v Jožefovem. V svojem poklicu je baje strokovnjak.

* **Srbija.** Državnih dolgov ima Srbija 451,677.676 dinarov.

* **Za avtonomijo Bosne in Hercegovine.** V Belgradu je ustanovila visokošolska mladež iz Bosne in Hercegovine klub, ki mu je naloga, da širi propagando za avtonomijo Bosne in Hercegovine.

* **Rusija.** Od oktobra lanskega leta do današnjega dne je bilo na Ruskem 22.721 ljudi ubitih v pogromih, 25.323 obsojenih na smrt, 523 časnikov je bilo od oblasti ustavljenih in 647 urednikov toženih pred sodišči. Tako se pripravljajo na volitve v dumo. — Na shodu v Petrogradu je sklenilo 400 dijakov resolucijo, v kateri naglašajo potrebo skrajnega boja proti carizmu.

* **Ločitev cerkve od države na Francoskem.** Pariški „Matin“ je priobčil razgovor z naučnim ministrom. Briand se je izjavil: Dne 12. decembra se izvrši nekaj posebno resnega. Katoliška cerkev, ki je odbila zakon, ki ji je šel na roko, se bo morala vdati občnemu zakonu, ker pravi člen tega zakona o ločitvi, da jamči republika za svobodno izvrševanje bogoslužja, torej bo možno izvrševati katoliško bogoslužje kakor vsako drugo. Država ne prepoveduje te pravice ter bo dajala cerkve na razpolago. Župniki bodo maševali in propovedovali v cerkvah kakor doslej. Cerkev pa bodo smeli le uporabljati, ne bodo pa njihova lastnina kakor bi bile sicer, ako bi jih prevzele bogoslužne družitve. Župniki bodo smeli v cerkve le zato, ker bodo to dopuščale država in občine, dočim bi lahko hodili vanje z dovoljenjem zakona. Isto se zgodi s poslopji, ki pripadajo katoliški cerkvi. Cerkev v Lurdu in ona presv. Srca na Montmartru ter nad 2000 drugih cerkvâ na francoskem postanejo državna last. Tako bo sekvestriran tudi imetek 400 mil. frankov, ki bi bil sicer izroččen bogoslužnim družitvam. Za vernike se ne izpremeni nič, pač pa vse za svečeništvo. Zakon o ločitvi je dovolil katoliški cerkvi velike privilegije, toda cerkev si je rajša izvolila uboštvo namesto bogastva. Edina napaka vlade je bila, ker je mislila, da se zgodi ravno nasprotno.

Vestnik.

† **Ravnatelj Jos. Hubad.** Dne 31. oktobra t. l. je umrl ravnatelj kranjske gimnazije, g. Josip Hubad, na Velikem Lošinju, kamor se je šel zdraviti. Pokojnik je bil rojen leta 1850. v Vesci, občina Vodice na Gorenjskem. Dopršivši gimnazijo v Ljubljani se je podal na vseučilišče na Dunaj, kjer se je posvetil prirodoznanstvu. Na Dunaju je služil tudi kot enoletni prostovoljec, pozneje pa kot profesorski kandidat na dunajski akademični gimnaziji, nekaj let nato je potoval kot zasebni učitelj in vzgojitelj z baronom Morpurgom in grofom Wadziekem in bil slednjic nastavljen kot suplent na državnem gimnaziju v Trstu. Leta 1884. je bil stalno nameščen na takrat obstoječi spodnji gimnaziji v Kranju in bil po njeni opustitvi leta 1886. dodeljen gimnaziji v Ljubljani. Ko so leta 1890/1891 ustanovili drugo državno gimnazijo v Kranju, je dobil profesor Hubad službo na tej gimnaziji. S šolskim letom 1894/1895 se je v Kranju opuščen spodnja gimnazija zopet otvorila v popolno višjo gimnazijo, in kot začasnega voditelja so imenovali profesorja Hubada. Že v naslednjem letu je dobil stalno mesto ravnatelja kranjske gimnazije. L. 1902. je ravnatelj Hubad nevarno zbolel, tako, da so ga morali operirati. Od tistega časa ni bil več popolnoma zdrav. Konec šolskega leta 1905/1906 je začel ravnatelj Hubad ne navadno hirati. V počitnicah si je iskal zdravja v Kranjski gori in se je podal začetkom leta 1906/1907. potem ko je dobil polletni dopust, na Veliki Lošinj, kjer ga pa je dohitela smrt. Bil je tudi literarno delaven. Znan je njegov „Prirodopis“ za meščanske šole. Svoje dni je bil sotrudnik tudi našemu listu. B. i. p. l

Hrvaški vseučiliški tečaj v Ljubljani. Iz Zagreba poročajo, da se je te dni mudil tam g. dr. Fr. Ilešič iz Ljubljane, da pridobi hrvaške vseučiliške profesorje in druge hrvaške učenjake za sodelovanje pri nameranih vseučiliških tečajih v Ljubljani. Dr. Ilešiču so gospodje obljubili, da izpolnijo njegovo prošnjo.

Učiteljski dobrotniki. „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta so darovali: Krajni šolski svet v Postojini 10 K namesto venca na grob šolskemu slugi; Gornjegrajsko učiteljsko društvo 4 K 74 h (ostanek pokroviteljine); tvrdka Fran Ksav. Souvan v Ljubljani 26 K 50 h (v